

Bezoekgroep Asielzoekers Rotterdam, ook bekend als Klinkerfonds, activiteiten in de tweede helft van 2017

Beste donateur,

Hieronder geven we u weer het gebruikelijke overzicht van onze activiteiten in het afgelopen halfjaar ten behoeve van vluchtelingen. Zo krijgt u hopelijk enig idee waaraan we uw gift(en) besteed hebben. In het detentiecentrum verblijven op dit moment zo'n 300 mannen. Zij verblijven er in afwachting van hun uitzetting naar land van herkomst of van vrijlating, door ons aangeduid als klinkeren. Zij worden immers zó op straat gezet en moeten het verder maar uitzoeken. Iemand die wij bezoeken en die te horen krijgt dat hij uitgezet zal worden, proberen wij nog wat kleding en geld mee te geven. Op dit moment worden helaas regelmatig jonge mannen uitgezet naar het zo gevaarlijke Afghanistan. Een diepdroevige zaak, zoals het ook treurig is dat een echt kinderpardon bij de kabinetsformatie 'gesneuveld' is.

Impressie van een bezoek

Na enige tijd geen bezoekwerk gedaan te hebben is er toch weer het wennen. Alle ijzerwaren afleggen (riem, horloge, geld). De bakjes waar je kleine dingen in moet doen liggen achter de detector. "Meneer die moet u zelf pakken." Zelfs een vest was een keer gevaarlijk en mocht niet aangehouden worden. Elke keer moet de deur weer ontgrendeld worden om naar de volgende ruimte te gaan. In de wachtruimte liggen wat oude tijdschriften. Ook het invoeren van spullen gaat alleen via de regels. Wat extra spullen, die niet voor mijn bezoek waren, konden niet ingevoerd worden omdat de pastor niet in huis was. Tja, dan gaat het niet.... **Kleine ongemakken.**

Het bezoek geldt een man uit Algerije die op achttienjarige leeftijd zijn land is ontvlucht, omdat er toen een burgeroorlog was waar hij niet aan wilde deelnemen. Inmiddels is er 25 jaar verstreken en is hij in de kracht van z'n leven. Hij heeft geen asiel aangevraagd of kunnen aanvragen, omdat hij geen papieren heeft. Hij heeft al verschillende keren vast gezeten en nu voor de tweede keer al in 2017. Hij heeft een advocaat, die helaas weinig voor hem doen kan. Wat er gaat gebeuren is onbekend.

Algerije kent hem niet: de registratiesystemen zijn veranderd na de oorlog. Eind december zit hij alweer 4 maanden vast. Hij leeft een zwervend bestaan in Amsterdam. Je mag niet werken, je vermaakt je met een praatje hier, een praatje en een slaapplek daar, met een biertje en een sigaret/blowtje **Een groot ongemak, een leven zonder perspectief.**

Voorbeeld van een asielprocedure

Mevrouw N. uit Burundi kreeg 20 oktober bericht van de IND dat haar een verblijfsstatus was gegeven. Dit bericht kwam na vele, vele jaren van gedoe. Zij is er dan ook dolgelukkig mee. BAR heeft lange tijd met haar meegeleefd, haar ondersteund met huisvesting en een beetje leefgeld. Wij zijn al bijna net zo blij als zijzelf dat haar zaak nu eindelijk een wending ten goede heeft gekregen.

Na haar vlucht uit Burundi had N. in Nederland asiel gekregen. Ze behaalde met vlag en wimpel haar inburgeringsexamen en was stagiaire bij een zorginstelling toen haar verblijfsstatus plotseling weer werd ingetrokken. Burundi – waar haar ouders waren vermoord – was inmiddels weer veilig genoeg volgens de IND. N. zat enkele maanden vast in het uitzetcentrum op Schiphol. Ze raakte daar in ernstige psychische nood. Uiteindelijk werd ze door tussenkomst van een advocaat die ze door een toeval in het uitzetcentrum ontmoette, vrijgelaten in plaats van uitgezet. Daarmee waren haar problemen niet voorbij. In de tijd dat ze vastzat waren de rekeningen voor huur, gas, licht en water gewoon op de deurmat gevallen. Er waren aanmaningen gekomen en deurwaarders. Voornoemde

advocaat maakte er een rechtszaak van die ze won: ze hoefde niet te betalen. Maar ze had daarmee nog geen verblijfsstatus, ze verbleef met hulp van ons ongedocumenteerd in Rotterdam.

Ruim twee jaar geleden werd ook haar jongere zus in Burundi vermoord door een militie. Er was onrust in het land omdat de president de wet opzij schoof en zich voor een derde termijn liet herkiezen. Maar de moord op haar zus gaf aan N's advocaat de mogelijkheid om opnieuw asiel aan te vragen, want dit was een 'nieuw feit'. Dat is altijd een eis van de IND om een zaak opnieuw te openen.

Ondertussen was er vanwege de voortdurende mensenrechtenschendingen een stop gekomen op de uitzettingen naar Burundi. Merkwaardigerwijs vond de IND dat hij daarom ook geen uitspraak hoefde te doen in deze zaak. Resultaat: N. zou niet direct worden uitgezet, maar kon ook geen leven opbouwen. Inmiddels is per 1 juli de stop op de uitzettingen naar Burundi opgeheven. En de IND is tot de conclusie gekomen dat N. in een risicogroep valt en heeft haar toch maar een verblijfsstatus gegeven. Een tijdelijke weliswaar, voor vijf jaar, waarvan al meer dan een halfjaar voorbij is. (Want de IND heeft zijn beslissing een halfjaar geantedateerd!) We zijn er toch heel blij mee. Maar de advocaat niet, zij vindt dit onvoldoende en maakt plannen om het voor de rechter te brengen. De advocaat vindt dat N. nu in staat moet worden gesteld om een Nederlands paspoort aan te vragen, ze heeft immers aan alle vereisten voldaan en het is de IND die de zaak maar blijft rekken met opnieuw een tijdelijke status. Als bezoekgroep blijven we N. natuurlijk ondersteunen.

Actie voor individuele asielzoekers, steun aan nieuwe Nederlanders, een greep

Hieronder wat ontwikkelingen in het afgelopen halfjaar rond mensen met wie wij contact houden. De meeste contacten zijn voortgevloeid uit bezoekwerk in het DCR. 'Geklinkerden' zochten contact nadat zij weer op straat kwamen.

- Een man uit Algerije werd na zes maanden detentie geklinkerd. Eén van ons bezocht hem gedurende een aantal weken toen hij nog in detentie was. Nachtopvang elders lukte niet. Nadat hij gedurende drie weken rondgezworven had, kreeg hij tenslotte een plek in het AZC van Ter Apel.
- De heer D. werd door de IND in december 2016 uitgezet naar zijn geboorteland Liberia (waarvandaan hij lang geleden als kindsoldaat vluchtte). Daar kreeg hij in juli te horen dat hij toch een verblijfsvergunning krijgt. Het was voor hem erg moeilijk om de benodigde papieren te regelen (de IND helpt niet daarbij). Wij steunden hem met geld voor een paspoort en een vliegticket om weer terug te kunnen komen naar Nederland. In december kwam hij in Eindhoven aan. Nu moet gezorgd worden voor huisvesting, werk en ziektekostenverzekering. Daarbij wordt hij geholpen door Vluchtelingenwerk Tilburg.
- Mevrouw B. uit Eritrea is na het krijgen van haar verblijfsvergunning druk met haar Nederlands en inburgering. Zij wordt daarin bijgestaan door haar lerares Nederlands. Die neemt op haar beurt contact met ons op als zij het even niet verder weet.
- Mevrouw L. uit Kameroen heeft zware rugklachten en moet eigenlijk geopereerd worden. Zij is erg bang en wij hebben toegezegd haar te zullen begeleiden naar het ziekenhuis. Haar dochtertje, met wie zij vorig jaar is herenigd, doet het zo goed op school dat zij eerder dan verwacht naar het reguliere onderwijs mocht.

ANBI-status, officiële gegevens

Zoals u waarschijnlijk al wel weet: door de Belastingdienst zijn wij aangemerkt als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Voor u als donateur betekent dit dat uw giften fiscaal aftrekbaar zijn. Op www.bezoekgroep.eu verschijnt binnenkort een financieel overzicht van 2017.

Ons rekeningnummer bij Triodos Bank is **NL94 TRIO 0197 6649 46**, t.n.v. Bezoekgroep Asielzoekers Rotterdam. De penningmeesters zijn te bereiken via penningmeesterBAR@live.nl.

Het secretariaatsadres is Leendert Butterstraat 44, 3062 XN Rotterdam, info@bezoekgroep.eu.

Ons KvK-inschrijvingsnummer is 57971412.

Onze dank!

Wij danken u weer voor alle hulp en steun die wij van u mochten ontvangen. Daardoor kunnen wij doorgaan met onze steun aan medemensen die tussen wal en schip zijn gevallen.

Met vriendelijke groet, namens de bezoekgroep,
Kitty Notenboom, Henriëtte Thomas, Leonard de Vos, Henk Willemse

